

תלמודו בידו

יבמות

דף קר עמוד א

- א** [סנדל של עבודה זרה, תקרובת עבודה זרה או של עיר הנדחת, האם כשרה לחליצה ?
- ב** [סנדל שעשאו לצורך תכריכין, האם כשר לחליצה ?
- ג** [האם מראות נגעים, דיני ממונות וחליצה כשרים בלילה, ומדוע ?
- ד** [חלצה ברגלו השמאלית של היבם, האם החליצה כשרה ומדוע ?

- א** [עבודה זרה: פסול לכתחילה [והיינו סנדל שנועלים לצלם כשמעבירים אותו]. בדיעבד כשר, שמשמשי ע"ז אינם עומדים לשריפה, כי ניתן לבטלם. ואף שאסור בהנאה [כל שהגוי לא בטל], מצוות לאו ליהנות ניתנו. תקרובת [הקריבוהו לפניו לשם דורון]: פסול אף בדיעבד, שאין לה ביטול עולמית. עיר הנדחת: פסולה בדיעבד, כי עומדת לשריפה, וכתותי מיכתת שיעורו.
- ב** [פסול אף בדיעבד, כיון שאינו עשוי להלך בו ואינו נקרא נעל. ואינו דומה לסנדל של בית דין המיוחד לחליצה שאינו עשוי להלך בו. כיון שאילו היה השליח בית דין רוצה לילך בו, לא היו הדיינים מקפידים עליו.
- ג** [מראות נגעים: אינם אלא ביום, שנאמר "וביום הראות בו". דיני ממונות: תחילת דין ביום, וגמר דין אף בלילה. חליצה: לר' ישמעאל כשרה, שהחליצה כגמר דין. לר' אלעזר פסולה, שנחשבת כתחילת דין.
- ד** [נחלקו חכמים ור' אלעזר אם החליצה כשרה או פסולה. לר' יוחנן: ר' אלעזר פוסל, מגזרה שוה "רגל רגל" ממצורע שנותן את הדם בימין. לרבא: ר"א מכשיר, שיש לפרוך מה למצורע שטעון עץ ארז ואזוב ושני תולעת. אך דורש "אזן אזן" [שפנוי לדרשה] שרציעה של עבר היא באזן ימנית.